

UKRAINE RƠI VÀO TÌNH THẾ GIỐNG VNCH, ĐIỀU NÀY DẪN TỚI SỰ SỤP ĐỔ NHANH CHÓNG

Trọng Đạt



Các quan chức quân đội Ukraine cho biết quân đội đang dần cạn kiệt đạn dược khi họ giao tranh ác liệt với lực lượng Nga. Theo Vitaly Kim, thống đốc vùng Mykolaiv ở tiền tuyến phía nam quân đội Ukraine đang đứng viền cảnh tượng tự như VNCH cách đây gần 50 năm khi chống lại Cộng Sản.

Thống đốc đang thúc giục các đồng minh phương Tây cần đẩy nhanh việc chuyển giao vũ khí và đạn dược tầm xa cho Ukraine. Ông nói: “Sự giúp đỡ của Châu Âu và Mỹ là rất, rất quan trọng.

Như đã báo cáo trước đó, Orim Skibicki, Phó giám đốc tình báo quân sự của Ukraine, đã đưa ra một tuyên bố tương tự với Guardian vào thứ Sáu.

Tình hình chiến sự tại Ukraine đang diễn tiến bất lợi cho Ukraine khi khủng hoảng lạm phát đang lan mạnh tại Mỹ cũng như EU. Điều này nguy cơ làm giảm sự nhiệt tình giúp đỡ Ukraine trong thời gian tới.

Cuộc chiến tranh Việt Nam kéo dài gần 30 năm từ nửa đêm 19-12 -1946 khi Việt Minh tấn công quân Pháp tại Hà Nội chấm dứt vào ngày 30-4-1975 khi Sài Gòn thất thủ.

Cho đến nay, nguyên nhân sự sụp đổ của Việt Nam Cộng Hòa vẫn còn là một điều gây nhiều tranh cãi, ít ra là trên sách báo và trên những tài liệu dưới hình thức những hồi ức.

Cuộc chiến tranh Việt Nam kéo dài gần 30 năm từ nửa đêm 19-12 -1946 khi Việt Minh tấn công quân Pháp tại Hà Nội chấm dứt vào ngày 30-4-1975 khi Sài Gòn thất thủ.

Theo thống kê năm 1973 của Ngũ Giác Đài, người Mỹ tổn kém gần 300 tỷ đô la từ giữa thập niên 60 tới ngày ký Hiệp định Paris, có khoảng 58 ngàn người chết, phía VNCH khoảng hơn 180 ngàn người tử thương, CSBV và VC mất hơn một triệu cán binh, dân chúng hai miền được ước lượng vào khoảng hơn một triệu người chết vì bom đạn.

Vũ khí QĐVNCH trông cũng khá hùng hậu nhưng tình hình 1975 do hậu quả cắt giảm quân viện, nhiều máy bay, xe tăng, tàu chiến... thiếu cơ phận thay thế đã trở thành bất khiển dụng. Hoả lực giảm 60% so với năm 1972....So với năm 1972, tình hình bi đát hơn gấp bội phần vì đồng minh phản bội xé bỏ giấy tờ cam kết yểm trợ Không Quân khi bị VC tấn công, một mình VNCH phải gánh vác chiến trường với sự thiếu thốn trầm trọng về tiếp liệu, đạn dược.

Những người hoạch định chiến lược Mỹ không phải là những nhà quân sự mà là các chính trị gia, họ hoạch định với thái độ do dự và lo sợ nên các kế hoạch công phá địch đã bị vô hiệu. Nhiều người cũng đặt giả thuyết cho rằng họ bị tư bản chi phối cố tình kéo dài chiến tranh để bán vũ khí, giả thuyết đó dựa trên sự nghi ngờ người Mỹ giả vờ không đánh thắng được Việt Cộng để cù cưa kéo dài chiến tranh.

Sự nghi ngờ này đã đưa tới những cuộc biểu tình chống chiến tranh tại Mỹ cũng như tại Việt Nam năm 1966 tại miền Trung mà hậu quả chỉ là có lợi cho CS. Cuối năm 1969, cựu Tư Lệnh Wesmoreland tại Mỹ nói nếu Mỹ tiếp tục oanh tạc thì đã thắng rồi, BV lợi dụng hoà đàm yêu cầu Mỹ ngưng oanh tạc hơn một năm nay để chuyển quân vào đánh tiếp.

Miền Nam sụp đổ vì đã quá phụ thuộc vào Mỹ từ Quốc phòng, kinh tế, giao thông, ăn, ở.. Ta cũng quá ỷ lại vào Mỹ, lúc nào cũng tin tưởng vào sự giúp đỡ của người bạn Đồng Minh .

Sự thực đây không phải là lần đầu tiên người Mỹ phản bội đồng minh , cái trò mua bán đổi chác, bỏ rơi đàn em đã có từ Thế Chiến Thứ hai cách đây đã hơn 60 năm.

Tháng 4-1945 , Tướng Paton Mỹ đánh Đức Quốc Xã tiến quân đến sát biên thùy Tiệp Khắc sắp vào giải phóng họ thì được lệnh phải dừng lại ngay lập tức vì Tiệp đã được nhường cho Nga. Sau này những bí mật đã được tiết lộ, sở dĩ Mỹ nhường Đông Âu cho Nga vì họ có nhờ Nga phụ giúp một tay đánh quân Nhật tại Á Châu. Họ có cho nghiên cứu làm bom nguyên tử nhưng không hy vọng gì lắm.

Cuối năm 1944, mặt trận Âu châu đã gần kết thúc nhưng tại Á châu, Nhật vẫn còn hơn 5 triệu quân đóng rải rác tại các nước Đông Nam Á, họ lại chiến đấu dai dẳng không chịu đầu hàng. Người Mỹ trừ tính phải đánh một năm rưỡi hoặc hai năm mới xong, sẽ phải tổn nhiều xương máu, sinh mạng của tư bản quý như vàng.

Muốn tiết kiệm xương máu nhân dân chỉ còn cách đem Đông Âu ra đánh đổi và Staline nhận lời ngay vì sinh mạng dân Xã hội chủ nghĩa lại rẻ như bèo. Nhà văn Lỗ

Ma Ni, Virgil Gheorghui trong cuốn truyện Les Sacrifiés du Danube đã diễn tả nỗi đau đớn uất hận của 150 triệu người Đông Âu tan gia bại sản đã bị Hoa Kỳ bán đứng cho CS để cứu vớt nền văn minh Tây Âu.

Cuối năm 1948 Tưởng Giới Thạch mất Mãn Châu, ngày 7-10-1948 Hồng quân đại thắng ở Hoa Bắc, hai hôm sau Tưởng Giới Thạch xin Mỹ viện trợ để cứu nguy tình thế quá hiểm nghèo nhưng không được đáp ứng. Đầu tháng 12-1948 Tưởng phu nhân bà Tống Mỹ Linh đích thân sang Mỹ cầu viện nhưng họ lờ đi.

Mỹ bỏ rơi Trung Hoa Dân Quốc không thương tiếc vì trước đây họ giúp Tưởng Giới Thạch chống Nhật, Tưởng đã cầm chân được một số lớn quân Nhật, nay đế quốc Nhật tan tành thành tro bụi, Tưởng không còn là đồng minh cần thiết nữa.

*Hoa Kỳ bỏ rơi Trung Hoa mang lại hậu quả tai hại cho cả Á Châu, Trung Cộng nhuộm đỏ nước Tàu rồi trở thành mối đe dọa cho Hoa Kỳ, cho nền hoà bình thế giới và bây giờ vẫn còn đe dọa, cái giá mà Hoa Kỳ phải trả cho sự bỏ rơi này muôn đời không bao giờ hết.
Và để rồi gần 30 năm sau, tháng Tư 1975 họ lại dờ cái trò vắt chanh bỏ vỏ ấy tại Việt Nam.*

Người Mỹ có được lợi lộc gì trong cuộc chiến tranh Việt Nam hay chỉ toàn là thiệt hại, dĩ nhiên có. Trước mắt họ đã ngăn chặn được cuộc chiến tranh theo kiểu tầm ăn dâu của Trung Cộng tại Á Châu, sự phản ứng quyết liệt đã khiến khối Cộng chùn bước.

Mỹ đã bắt tay hoà hoãn được với Trung cộng, ít ra họ cũng yên tâm thoát khỏi sự đe dọa an ninh cho đất nước. Việt Nguyên trong bài “ 32 Năm Lật Trang Sử Cũ” cho biết Trung cộng đã viện trợ cho Bắc Việt 20 tỷ Mỹ kim trong suốt cuộc chiến tranh từ 1950 -1975, đúng như Trần Phan Anh nói trong Trận Chiến Mùa Hè năm 1972: “QVNCH đã cầm chân và tiêu diệt phần lớn năng lực và tài nguyên của khối Cộng Sản vào cuộc chiến tranh. Họ đã tạo thời giờ quý báu cho Khối Tự Do phát triển kinh tế và củng cố hàng ngũ. Kết cuộc họ đã bị trói tay để đưa đến thảm trạng 30 tháng 4 năm 1975”

Người Mỹ nói họ thiệt hại 300 tỷ Mỹ kim, không phải rằng họ cho VN số tiền khổng lồ ấy mà nó là một chi phí tổng gộp bao gồm cả lương lính, nhân viên quốc phòng, cố vấn, công nhân chế tạo vũ khí, chi phí di chuyển .. những khoản tiền ấy lưu hành trong phạm vi kinh tế, lãnh thổ nước họ hơn là ra ngoại quốc.

Nước Mỹ khóc lóc thảm thương cho 58 ngàn người lính của họ đã “úm củ tí” tại VN nhưng họ không hề đoái thương tới hàng mấy triệu người Việt Nam và Đông Dương chết vì bị các thế lực siêu cường xúi cho người ta giết lẫn nhau. Người Mỹ không hề thương tiếc cho hàng mấy triệu người dân Miên vô tội bị Khmer đỏ tàn sát vì họ đã bỏ rơi Đồng Minh một cách tàn nhẫn.

"Hoa Kỳ bỏ Việt Nam vì quyền lợi của họ tại đây không còn nữa."

Trọng Đạt